

[Herluf Rasmussen.]

man kan ikke byde de begyndelsesløbninger, som der bydes unge politifolk i dag, for så får man ikke nogen til dette efter min opfattelse livsvigtige hverv.

Flere af de foregående ærede talere har på forskellig måde givet undskyldning for, at de godt ville brede sig lidt ud over emnet. Jeg vil ikke give nogen undskyldning, for jeg har en lille ting, som jeg vil bede den højtærede justitsminister om at tage sig lidt af. Det er et spørgsmål, som har noget at gøre med bestræbelserne for at skaffe sikkerhed på vore veje. Vi har i vor autopark en pariakaste, hvis jeg må bruge det udtryk; jeg tænker på de såkaldte udlejningsvogne. Jeg har gang på gang været stillet over for henvendelser fra folk, der af en eller anden årsag — økonomiske eller andre — ikke har eget køretøj, men som lejer en vogn. De fortæller mig, at de gang på gang er blevet udsat for — ikke korporlig overlast fra andre trafikanters side, men sådan en slags generende hovedrysten. Selv de fejlmånvrer, som de gør sig skyldig i — og som man kan se enhver bilist gøre sig skyldig i — bliver mødt med hovedrysten fra andre trafikanter. For nu ikke at køre frem med noget, som ikke er særlig godt underbygget, henvendte jeg mig til en autoudlejer og fik stillet en vogn til rådighed. Jeg må erkende, at det var en ejendommelig oplevelse at køre en tur igennem byen i udlejningsvogn, for jeg har aldrig hørt så mange hornsignaler og aldrig set så megen hovedrysten over for de månvrer, jeg udførte, og jeg anser mig selv for at være en nogenlunde habil trafikant. Jeg tror, det er et forhold, som man også skal tage med i billedet, når man skal forsøge at skabe ro og fasthed i trafikken. Jeg ved ikke, om der er mulighed for at få afskaffet den specielle afmærkning af udlejningsvogne. Jeg vil meget henstille til den højtærede justitsminister at tage spørgsmålet op til diskussion, måske i forbindelse med dette lovforslag.

Så vil jeg gerne slutte med at sige, at vi er alle sammen interesserede i at få nedsat antallet af ulykker i forbindelse med trafikken, og jeg tror, dette lovforslag i al sin spinkelhed er udtryk for en god vilje fra den højtærede justitsministers side på dette

specielle område, og jeg vil meget henstille, at lovforslaget bliver vedtaget.

Rimstad: Da vi sidste år i begyndelsen af marts måned behandlede et lovforslag om nedsættelse af hastigheden på vore veje, havde dette forslag et langt større, eller vi kan sige et langt friere perspektiv end det, der blev vedtaget. Jeg tror, at den højtærede justitsminister i dag vil erkende, at den beskæring, lovforslaget dengang fik under sin videre gang i tinget, på heldig måde afbalancerede det i forhold til de gener, som en så restriktiv lov altid vil medføre for befolkningen.

Vort parti sagde dengang, at det i princippet måtte være rigtigt at sætte stop for de høje hastigheder, d.v.s. de ubegrænsede hastigheder på tidspunkter, hvor særlige forhold forøgede færdselsintensiteten. Derfor gik vi med til at lade princippet afprøve i praksis ved at give tilslutning til den lov, den højtærede justitsminister nu beder om forlængelse for. Vi stemte ganske vist mod loven, men det havde en anden grundelse; vi gav i princippet vor tilslutning.

Jeg vil ikke påstå, at den undersøgelse af uheldsstatistikken, som transportforskningsudvalget har foretaget, hvad resultaterne angår, virker særlig overbevisende. Dog kan man nok med lidt god vilje komme til samme konklusion som den højtærede minister, at der er et og andet, som tyder på, at de midlertidige hastighedsbegrænsninger har haft en gunstig virkning på antallet af uheld i landdistrikterne. Af den grund vil vi sandsynligvis stille os positivt til dette forslag om en forlængelse af forsøgsperioden under forslagens videre behandling i tinget, men vi ønsker dog at give dette betingede tilsagn en bemærkning med på vejen.

Vi er enig med den højtærede justitsminister i, at formålet med en lovgivning som denne er at forsøge at få antallet af uheld nedsat, samtidig med at man i så begrænset omfang som muligt griber ind med restriktioner til gene for trafikken, som jo gennem for mange indgreb kan blive mindre sikker, altså det modsatte af det, man ønsker. Jeg henviser her til det ærede medlem frk. Helga Pedersens tidligere betragtninger om mulighederne for afviklingen af trafikken, når hastigheden begrænses,